

OD NAŠICH PŘÁTEL

SMITHFIELD, Nebr. — Ctěná redakce "Pokroku"! — Tímto Vás uvědomuji, že jsem rychle šel jako premií v pořádku odšel, jediné bych ještě žádal některého z laskavých čtenářů, kdyby mi sdělil, jak s ním zacházet, neboť nevím, jak s ním dělat stehy. (Nejlépe učiníte, když se budete řídit dle návodů v vyobrazení, jež se na přiloženém obězku nalézá.) Jiného skutečně nevím, co bych Vám ze zdejšího okolí sdělil. Leda, že tu máme ustavičné prudké lijáky, provázené častými hromobitím. Sázení kukuřice bylo v zdejší krajině velice zdlouhavé. Já jsem dosázel svoji dne 8. června a to ještě skoro do samého bahna. Nieméně nebyl jsem ale tím posledním. Na nížních sázeli kukuřice dvakrát a kde voda může odtékat, je na pole smutný pohled, neboť zvěšlá kukuřice jest místy odplavena, a jinde zase hluboko bahnem zanesena. Konečně 18. června obloha se vyjasnila a tu jsem myslel, že už nastane lepší počasí; před polednem však dostavilo se takové nesnesitelné vedro, že jsem až jen s těžší mohl dýchati, při čemž zmocnila se mne obava, že bude následovat nějaká pohroma. A skutečně k večeru obloha se potáhla hrozivými mraky, načež začalo s počátků slaběji bouřit a později dokonce hřmítí. Šel jsem tedy do pastury pro koně, abych je měl v maštali, dříve než bude příliš přšet. Jen ale jsem koně uklidil pod střechem, tu již se dalo do lijáku a než potom dobehnul jsem do obydlí, začaly padat kroupy a sice nejdříve jako perličky vejce, za nimi však následovaly již jako přetě velké, jež prudký vítr s hrozným lijavcem provázel. Věřte, že jsem měl strach, že mi ten nelibostný nepřítel moji pevnost rozbije a rozhází do všech úhlů světa. Jsem však rád, že se tak nestalo. Ovšem okna a všechny střechy, ba i větrník to odnesly. V polích ale všechny plodiny i sena jsou zničeny a ani do města jsme nemohli. Proud vody s výšší pěti stop s dravou prudkostí hnál se kolem našeho obydlí. Kroupy přišly od severozápadu a hnaly se od mého domova přímo na východ! Ač vím, že vám mnoho místa následkem válečných zpráv nezbyvá, doufám, že můj dopis uveřejníte. Mne zprávy z bojiště velmi dojmají, neboť býval jsem též vojáčkem a sice u kapely. V dubnu jsem Vám zasílal předplatné a s ním zároveň i dopis. Při prohlížení "Pokroku" z následujícího týdne náhodou postřehl jsem též dopis ze Smithfield a pátraje po podpisu, seznal jsem, že to byl můj dopis. Přišlo nám to tehdy milým, že jste dopis bez veškerého žádání otkliskl. Ny ní ale se srdečným pozdravem na všechny čtenáře a redakci musím již dopis tento ukončit. V úctě Jakub Tomášek.

tek, druhý den, jsme jely navštívit pana a pí. Koukolovi v jejich úřadovně na 23. ave. a poznaly jsme jejich milou ochotu, kterou jeví ku všem přistěhovalecům. I nám též laskavě pověděli o tom, že můžeme též navštívit budovy na Ellis Islandě a jiné; též New York aquarium, kterážto budova byla až do 1892 budovou přistěhovaleckou a nyní je proměněna v zoologickou místnost, kde jest všeho druhu ryb a různých živočichů, jež žijí ve vodě, což je skutečně zajímavé. Však i na Ellis Islandě se nám líbilo, neboť viděly jsme zde některé vystěhovalece, když byli u výstupu a jak za chvíli šli na loď, která je vezla do New Yorku. Též jsme navštívily sochu Svobody, která se zde vypíná na jednom ostrově. Jely jsme tam po lodi, která jiného nedělá, než že jen vozí výletníky tam a zpět za 25 centů. Též jsme si vylezly až do hlavy této obrovské sochy a přehlížely jsme moře a ostrovy. V podstavci této sochy je zařazen elevator a výše pak jsme musely jít po schodech, což nás značně unavilo. Zatím nadešel večer, tedy jsme jely zpět po káře do Winfield. Druhý den v sobotu, dne 19. června, jsme jely do Brooklyn Navy Yard, kde jsme byly hosty u manželů N. J. Shuppových. Tito jsou v domě Colonelá Moosese. Pan Shupp jest vojáčkem a osobní strážní tohoto a zároveň i jeho šoférem; proto jsme též i my obdržely lístky a jely jsme v jeho autě s účastníky se slavnosti, při níž v jednu hodinu byla spuštěna nová válečná loď Arizona s doku. Při tom též byla křtěna vodou a vínem, což vykonala nejkrásnější dívka státu Arizony. Byla to krásná podívána. My jsme byly ve čtvrtém okně na druhém poschodí v třinácté budově. Proto jsme mohly vidět všechno. Co tu bylo lidstva dole, k nepřehlédnutí — hlava na hlavě. Škoda, že mně nebylo možno si tam vzít s sebou můj fotografický přístroj, a bych to byla mohla vyobrazit. Nebylo to ale nikomu dovoleno, než pouze úředníkům tamním. Odpovědně jsme se opět vrátili k manželům Kunešovým a dnes půjdeme do některého parku.

(Pokračování.)

DODGE, Nebr., 20. června 1915. — Ctěná redakce! Předem srdečný pozdrav všem čtenářům a čtenářkám Pokroku. Jsem již dávno odběratelem Pokroku a proto bych si přál, aby můj první dopis byl uveřejněn! Četl jsem posledně v "Pokroku" článek o Argentině a o Buenos Aires zvlášť. Poněvadž jsem byl v Argentině 6 roků. Znáám dobře lid, zemi a jazyk španělský. Těšilo mne, když jsem četl o oné zemi a o jeho hlavním městě, což jest plnou pravdou. V předposledním čísle "Pokroku" četl jsem přeloženou českou hymnu "Kde domov můj?" Já zde uvádím argentinickou s překladem: — Oid Mortales el grito sagrado, Libertad, Libertad, Fraternidad, Oid el ruido del rrotas gadenas, ved el trono la noble iguelad. Se levanta a las fas de la tierra, una nueva i gloriosa nacion, goronado su sien de laureles, se rendido de un leon. — Národní hymna argentinická. Slyš, ó lidstvo, výkřik svatého hnuvu. Svoboda, Svoboda, Bratrství, slyš praskot otročských řetězů, neb bohyně Svobody zvedá své hlavy, již zvedl se daleko v zemi národ ujařmený, a jako zjev mají vavřiny ověněné hlavy, porobu pošlapou co lev! Jsou to první sloky oně krásné písně, ve kteréž domorodci opěvují založení republiky argentinické a osvobození od jha španělského. — S pozdravem na všechny příznivce tohoto listu a veškerému personálu "Pokroku" se znamenám —

Bečlácký básník.

OMAŠSKÝ FRUILLETON.

Že my Čechové, resp. obyvatelé naší česko-taliansko-arabsko-řecké čtvrti, potomci našich slavných praotců, jsme od kusti dobří lidé, o tom mohou vypravovati nejlépe na naši krajane, bratři, ale spíše cizáci, šejdři, pedláci, židáci a jiné podobné pronárody. My jsme tak shovívaví vůči každému, že, kdo není naší národnosti, podporujeme všechny možné humbucké, kteří s naší dobrotivostí jen té-

ží a za všechno dobré jim prokázané se nám na konec vysmějí, ale kdybychom mohli, utopili bychom na líce vody každého krajana, který má snad o cent více než my, aneb lehčeji si peněz vydělá. Taci jsme a pro důkazy nemusíme jíti daleko.

Před nějakým časem zavítalo do Omahy několik rodin cizáků. A protože my "Čechové jsme národ dobrý" a zajisté též nejlepší pověsti se těší, tito američtí cestovatelé zavítali do české čtvrti. Jak bychom jim mohli odmítnouti na svého slovanského pohostinství! Ty zločinité naše české duše! Hned se těm cizákům pronajalo několik světnic zrovna ve středu naší čtvrti. To bylo řeči. Takovou chásku, bandu, loupežníky, "cizáky"! To bylo hrozné! Každý všechno zamykal, rodiče se báli o děti a tak to naše obyvatelstvo bylo vyrušeno na čas z toho klidného, tichého života.

Cizáci odjeli. — Každý si odechl. No nic neukradli, pokud jsme se dočísti mohli, ani snad dluhů nezanechali. Ale přece jen jsme byli rádi, že odešli.

V minulých dnech zase k nám zavítal jeden dobrodinec, ale to nebyl cizák, to byl dobrý člověk, který nám chtěl prodati starší zboží a nové za cenu hrozně "nízkou". Takové přízně si musíme vážit! Nu ovšem! Vždyť nám bude dělat veřejnou dražbu a budeme si moči koupiti nábytek za cenu, jakou sami budeme chtít zaplatit. A tak letáky se rozletěly a naše matky a otcové se sletěli a už to šlo.

Většina těch našich krajanů nerozuměla mnoho, co ten pan "aukcionér" povídal, vždyť jinak by tam toho křiklouna byli utloukli. To bylo pořádk: "I can do better among Indians and Negroes" — a naši mlčeli, ač tomu také někdo rozuměl. — Ale jednou si pan "aukcionér" rozlil oecet. Brazil předmět a mezi přítomnými nebylo nikoho, kdo by byl na něj "házel" (totiž na ten předmět, resp. na cenu jeho, nebo lépe řečeno, ale vždyť umíme všichni lépe tu americko-českou hatlaninu, tak si rozumíme) a tak se přítomní mezi sebou rozhovořili, zatím co pan "aukcionér" křičel a křičel a zase křičel a přece nemohl vykřičeti těch několik dolarů. To ho tak rozlobilo, že našim maminkám a tatíčkům řekl "Děm fůl bohímijem" (abych se nespřel) v pravopis, tak to píši, jak se to vyslovuje). No a co se stalo? Jistě byste myslili, že některý z těch našich českých tatíček se rozlítl a svoji těžkou pěstí a tvrdou palicí (resp. hlavou) skátl utrhače toho v prach a bláto (ale v bláto nemohl, protože to bylo na dlážděném dvorku) a tak pomstil ten zástup našich matek a ostatních tatků. Ale chyba lávky! Byli tam taci statní mužové, ale kde pak by se mohli někdo odvážit! Proti panu "Amerikánu" (nevím, zdali byl, ale mluvil americký) vztáhli ruce přstem. Takhle kdyby to byl bratr Čech a chtěl urazit Němce, to bychom se možná zastali. Ale přeci se mu dostalo trochu dávkou na porozuměnou, že si může o nás mysliti co chce, ale mluvit tak nesmí. Jedna z našich maminek, jistě potomek někdejší slavné Šárky, probudila v sobě bojovnost českých divok, která byla mezi ní mi jen za divé války a popadla, co jí do ruky přišlo a — bęc. A za se jeden pohyb pro dosažení břemene a zase bęc. Panu "aukcionérovi" přestalo srdce tlouci, protože přišel k dotek s dovedně mrtvým koštětem a kouskem

prkénka, zamotal se, ale neupadl, protože ta "Šárka" měla s ním soucit a nechtěla jej na místě utlouci, tak jej jen trochu polehtala. Škoda, že to nebylo více s cítem. Ohmatal si žebra a hlavu a prohlásil představení za skončené. Teď si jistě každý myslíte, že bylo všeho konec. Ale kde pak! Ta naše dobrotivost! Ještě se našel někdo, kdo pana "aukcionéra" požádal, aby znovu začal dražbu a co tomu, lidičky" řeknete? Ten chlapík měl tolik drzosti, že znovu vyskočil na stoleček a jen do toho! Tahal z lidí peníze, jak se to dalo, ale zvlášť dobře nepochodil, protože to skoro všechno odvázel zpět.

Od toho pána budeme snad mít i také pokoj. Cizáci pryč — dražba pryč. Teď věnujme svoji přízeň krajanům našim a hleďte vypomoci tam, kde se dá a ty druhé národy nechme, ať se starají sami o sebe. Nám nikdo nepomůže. Svůj k svému! Bohouá.

RÚZNÉ ZAJÍMAVOSTI.

Nepoznala svého muže. Saské listy sdělují tuto příhodu z Dobrosol: Na nádraží přibyl vlak s projížďáckými vojáky. Na nástupišti bylo pro ně připraveno občerstvení. Jistý voják, celý zarostlý, přijal od dámy šálek kávy, vypil kávu a šálek dáme vrátil. Najednou se na ni blížil podívá, popadne ji do náručí a chce ji líbat. Dáma se bránila, ale voják zvolal: "Což mne nepoznáváš, Kristo, vždyť jsem to já!" — Byl to její manžel, ale byl z pole tak osmahlý a zarostlý, že ho ani nyní nemohla ještě poznati, neboť i výslovnost jeho byla jiná, protože měl vystřelené dva zuby. Vojáci byli na spěch překládáni z jednoho bojiště na druhé, a voják nemohl již domů dopsati. Posléze jej žena poznala a radostně se mu vrhla do náručí.

Padání many. Před nedávnem přinesl vítr nad perské město Kirmanšah množství čehosi, co na první pohled bylo možno považovati za zrna plodů. V domněnce, že tu asi jde o něco podobného, jako je bibliká mana, kterou se židé živili na poušti, bylo trochu zrněk zasláno k prozkoumání botanické zahrádě v Londýně. Po důkladném vědeckém probádání bylo zjištěno, že skutečně jde o bibličskou manu. Tato mana pochází z jednoho druhu tamaryškového keře. Ale mana není snad plodem tohoto keře, nýbrž je tvořena jistým druhem červce. Tento hmyz je parazitem tamaryšku, navrtává jeho kmen a z otvorů takto vzniknuvších vyvěrá bezbarvá, cukernatá šťáva, jež tuhne na vzduchu a jako pevná zrnka padá pod strom. Jsou-li tato zrnka, jichž je pod stromy velké množství, zcela suchá, odnáší je vítr na velké vzdálenosti. Podobným způsobem dostal se také tento zvláštní děšť manový do Kirmanšahu, kde bylo obyvatelstvo zvláštním přírodním úkazem velice vzrušeno.

Požehnání v přestrojení. Prostě tvrzení, že bolest jest požehnáním bylo by pojato téměř okamžitě s posměchem, avšak když uvážíme vše tu poněkud, sledujeme jakou důležitou úlohu hraje bolest. Za prvé slouží nám upozorněním, že něco v našem fyzickém stroji není v pořádku. Vnukuje nám myšlenku, nežli tomu stavu odpovíme, nebýt té bolesti byli bychom jak zdlouhaví, tak nedbalí starosti se o naše tělo, tak jak jsme v

JE NADĚJE
PRO TOHO NEJVÍCE NEMOCNÉHO UŽIJTE-LI V ČAS
DRA. PETRA
HOBOKO
Žádný případ neúspěšný, žádná choroba tak beznadějnou, aby tento starý, časem zkoušený bylinný lék neprospěl.
Reumatism, choroba jater a ledvin, nezáživnost, zácpa a řada jiných nemocí rychle při jeho užívání zmizí.
Je připraven poctivě z čistých zdravě prospívajících kořenek a bylin. Není na prodej v lékárnách, lze ho však obdržeti od zvláštních jednatelů ustanovených od vyrábětelů a majitelů.
DR. PETER FAHRNEY & SONS CO.
19-25 So. Hoyne Ave., CHICAGO, ILL.

Let me send you FREE PERFUME
Write today for a testing bottle of
ED. PINAUD'S LILAC
The world's most famous perfume, every drop as sweet as the living blossom. For handkerchief, atomizer and bath. Fine after shaving. All the value is in the perfume—you don't pay extra for a fancy bottle. The quality is wonderful. The price only 75c (6 oz.). Send 4c for the little bottle—enough for 50 handkerchiefs.
PARFUMERIE ED. PINAUD
Department M.
ED. PINAUD BUILDING NEW YORK

Joseph Bliss & Son Co.
komisionární živým dobytčím.
Uspokojivý prodej. Rychlé vyplacení.
SOUTH OMAHA, NEBR.

Dr. V. Anýž,
lékař a ranhojič
bývalý volentér kliniky dvorního rady, prof. dra. Pawlika pro nemocné ženšce a chirurgické kliniky prof. dra. Kukulky v Praze.
Léčí všechny ženšce a zastaralé nemoci.
Léky z vlastní laboratoré zaslou se na požádání.
1696 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

Jan Yirák
český pozemkový a pojišťovací jednatel.
Ctění krajané! Kdo byste si přal prodat aneb konpit majetek, nyní má na prodej velký výběr krásných a užitných majetků; též i farmy.
Pojišťují proti ohni, tornádě a všem všakovakým, pronajímám domy, obstarávám výťahy z knih a kontrasty.
Přijďte a prohlédněte si tyto krásné a laciné majetky, než koupíte jiné. Milerád Vám posloužím.
Úřadovna: 1241 třída 16. ulice.
Telefon: Douglas 3258.

JOHN J. OSTRONIC
praktický plumbař,
licencovaný pro Omahu a South Omahu.
vykonává vždy první třídy v oboru plumbařském, zavádění spoudního topení, plynovodu, vodovodu a pod. Opravy jsou naší zvláštností a vykonáváme je k úplnému uspokojení. Všecké práce věnuje se ta největší péči. Výpočty zdarma. Zavolejte nás telefonem: Tyler 1209.
Břina: 1414 třída 13. ulice.
Omaha, Nebraska.

CHARLES F. KUNOL
obchod pozemkový pojišťovací a ubíl
Úřadovna na rohu 14. a William ul., Omaha, Neb.
Telefon v úřadovně: Douglas 5397 a v obchodu Douglas 5363.

NEVINNÉ OBĚ TI STRAŠLIVĚ OBČANSKÉ VÁLKY V MEXIKU.

President Wilson ve svém přípisu mexickým vědcům prohlásil, že Mexiko není blíž rozpuštění tragických nesnází, než bylo na počátku přítomné revoluce. Tento náhled je zcela správný. Mexiko dnes je spustošenou zemí. Úroda byla zničena a pole pro nejistotu poměru nebyla znovu osévána. Na obrázku našem spatřujeme mexické děti, které staly se obětí přítomné revoluce. Trpí hladem. Jejich domovy jsou zničeny. Nemí tu vlády, která by jim poskytl očhranu.